

“No em podia estar de braços plegats”

Un ucraïnès de Llagostera surt amb la furgoneta cap al seu país per dur refugiats cap a les comarques gironines

Ha aplegat material en una nau cedida per l'Ajuntament i omplirà un camió per fer-lo arribar al país

Serhiy Manko, ahir al vespre, al magatzem que li ha cedit l'Ajuntament de Llagostera rebent material QUIM PUIG.

“Quan vaig tornar de la manifestació a Barcelona, el primer dia de la guerra, estava assegut al sofà seguint les notícies i vaig tenir clar que no em podia estar amb els braços plegats, que havia de fer alguna cosa per ajudar la gent del meu país”, afirma Serhi Manko, un ucraïnès de Llagostera, que aquella mateixa nit va activar la petició de material humanitari a dos grups de Whatsapp.

Volia recollir aliments, medicaments i material bàsic per fer-lo arribar a Ucraïna. N'ha rebut tant, que una part l'ha canalitzat a través dels camions que han de sortir durant les properes hores de

Girona, i també ahir mateix al vespre va començar a omplir un altre camió amb el material que ha aplegat en una nau que li ha cedit l'Ajuntament de Llagostera i que, un cop carregat, farà cap a Ucraïna.

La seva primera intenció era carregar la seva furgoneta particular per traslladar el material, però, vist que va quedar superat i ho ha pogut canalitzar a través de camions, ha decidit fer via cap a la frontera ucraïnesa de Polònia per recollir compatriotes –dones i infants– per portar-los cap a les comarques gironines. Surt avui al matí, juntament amb dos companys més que hi aporten una altra furgoneta i un cotxe de set places. Tenen més de 30 hores i més de 3.000 quilòmetres per fer, i per no perdre temps, cadascun va amb un acompanyant per fer torns al volant.

Ara, Serhi Manko té dues preocupacions. La primera i la més fonamental és la situació de les persones refugiades que durà a terres gironines. Segons ell, ja hi ha persones que s'han ofert a acollir-les i, per tant, trobar-los un sostre no ha de ser cap problema. Fins i tot li han fet arribar la proposta d'ocupar pisos buits de grans tenidors. “No som ocupes, no vull problemes”, ha sentenciat.

A ell, però, el preocupa aconseguir-los una situació estable. Ha posat l'exemple de l'oferiment d'acollida que li ha fet arribar una persona d'edat avançada. “Voldria que qui s'ofereixi tingui clar que haurà de fer front a unes despeses i que és una situació que es pot allargar en el temps”, ha indicat.

I l'altra preocupació és poder crear una entitat sense ànim de lucre, una ONG local, amb la màxima celeritat possible, per donar una cobertura legal a totes les accions que du i que durà a terme. Ara ja ha iniciat tots els tràmits que calen ajudat per un amic amb coneixements de dret, però li fa por que els tràmits administratius alenteixin el reconeixement oficial. Posa èmfasi en aquest aspecte, perquè creu que és la millor manera de gestionar d'una forma transparent tots els diners que li fan arribar. Explica el cas dels 500 euros per a combustible que ha donat per al conductor d'una furgoneta que també trasllada material o els 1.700 euros per a benzina i autopistes del camió que aviat sortirà de Llagostera.

En Serhí, doncs, ja està fent via cap a un indret de la frontera ucraïnesa, i ho fa amb un objectiu humanitari i, en el seu cas, patriòtic, inqüestionable, un projecte que es va gestar al sofà de casa seva, a Llagostera.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 03-03-2022, Pàgina 5

-El Punt Avui. Nacional 03-03-2022, Pàgina 5

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2107217-no-em-podia-estar-de-bracos-plegats.html>